

צרפתי רוה לבוש חליפה אפורה, זכה למנה גדולה של אהדה. הוא לא התרגש. כי זאן פירו הסביר כבר פעמים רבות את עבודתו המדעית, ובכל הודמנות קיבל הקהל את הרצאותיו בתשוקה.

ערב קודם לכן, נחבא זאן פירו, הנוהג לבלות את חופשותיו בחפירה אצל ארכי-אולוגים אחרים, אל הכלים. הוא לא התבלט על הבמה המכובדת של היכל התרבות, שם נפתח הכנס המיוחד של חברת העתיקות.

בניגוד לתוכנית לערוך את הכנס באילת, החליטו ראשי החברה לכבד את שנת-היובל של תל-אביב. גם נושא הכינוס הוקדש לתל-אביב, כששורה ארוכה של מלומדים מת-כחנת להוכיח כי תל-אביב זקנה מכפי שהיא נראית. לא היה להם ספק כי בתל-אביב גרו קיבוצים גדולים של עמים פרי-מיטיביים, עוד זמן רב לפני שכמה עשרות יהודים החליטו להקים את השכונה היפואית של בית וגן. השאלה הייתה רק כמה שנים לפני כן חיו כבר שבטים שונים באזור זה.

מדפני אברהם אבינו. לזאן פירו היה מה לומר בניגוד. כי הצרפתי, שבניגוד לרוב בני עמו לא נהג אף פעם לשתות משקאות חריפים, התמחה בארכיאולוגיה מ-לפני 10.000 שנים.

לא בקלות הגיע זאן פירו, שבא לארץ לפני 14 שנים אחרי סיום לימודיו בסורבון, לעמדה מכובדת של מרצה בכיניוסי החברה לחקר ארץ-ישראל. היה עליו תחילה לחפור חלקות רבות בארץ, להזיע בגילוי כמה כדורי חרס עתיקים.

זאן חפר ביסודיות — בבאר-שבע, ליד הכינרת ובמלחה. הפירותיו מצאו חן בעיני ארכיאולוגים אמריקאיים, והם החליטו לגייס כספים עבורו. בכספים אלה הגביר פירו את קצב עבודתו, עד שנאלץ לחזור על פעי-המשפחתיים אחרי שהתגרש כבר כמה פע-מים. את פיצויו מצא באדמה: כפרים עתי-קרקעיים, בהם חיו בני-אדם לפני 10.000 שנים.

הגבר הרוה בעל התסרוקת הקצרה, לא הגיע לארץ בהשפעת התניף. הוא נשלח אל מחלקת-המועז של הכנסיה הדומיניקנית ב-ישראל, התאהב בארץ והחליט להמשיך בה את מחקריו. הצלחה המחקרית לא הסתיימה בגילוי כפרים תת-קרקעיים ליד באר-שבע, שרידי תקופה הרבה יותר קדומה מאשר ימי אברהם אבינו. פירו בא גם לגרש, חפר באזור אזור. על הפירות אלה הרצה השבוע.

את החפירות בגוש-דן ביצע זאן פירו בוהירות רבה. הוא חילק את השטח לרי-בועים, חפר כל ריבוע לחוד. כבר אחרי שגילה כמה כלים עתיקים יכול היה לקבוע את היקף היישוב הקדום ומבנהו. הוא המי-שיך לחפור, גילה שכבות ארכיאולוגיות רבות — אחת ההוכחות החותכות כי באזור תל-אביב של היום חיו לפני 7000 שנים בני אדם קדמוניים.

גת-רמון ונאפוליון. לא היתה זו ה-עבודה היחידה שגילתה כי האיזור עתיק, גם ד"ר יעקב קפלן (50), יושב-ראש מחלקת הארכיאולוגיה של עיריית תל-אביב, תי-ענין לדעת כמה שנים לפניו כבר היה יישוב אנושי במקום. הוא חפר מוזיאון מיוחד ב-יפו, בשטח דחוס עתיקות, הגיע למסקנות משכנעות על קדמוניות היישוב בחבל-ארץ זה. מאז לא הפסיק קפלן, שהוא כמעט-צבר, להתעסק במוזיאון שלו. גם בימי ה-כינוס דאג להימצא בו כל יום, השגיח אישית על הטיפול בו. "זוהי הדוכסות היפואית של קפלן", הסביר אחד מחבריו, שלא התפלא כי קפלן עזב את אולם ההרצאות ומיהר ליפו.

גם בתוך שפע המלל של הכינוס, שהל-היב את דמיונם של 1000 המאזינים על צורת החיים לפני אלפי שנים, לא חסרה אר-האקטואליות הישראלית הרגילה. הוכיח אר-תה יוזם הכינוס, חיים לבנון ראש עיריית תל-אביב, בתשובה להצעתו המפורסמת של דוד בן-גוריון, כי צריך להחליף את שם העיר ליפו: "אולי הארכיאולוגים יגלו כי גם השם תל-אביב הוא שם עתיק, או לא תהיי-נה בעיות בקשר לשם העיר."

הארכיאולוגים חייכו. גם הם רצו לדעת איך נקרא האזור לפני כמה אלפי שנים. אם לא ידעו את התשובה המלאה, הרי שלפחות, כמו אחרי כל שנת מחקר נוספת, ידעו כמה עובדות חדשות בקשר לכך. את הגילויי הבלשני העיקרי גילה רקטור ה-אוניברסיטה העברית וגיטו של נשיא ה-מדינה, הפרופסור בנימין מזר: "מה שנקרא פעם גת-רמון, נקרא היום בשם הר-נפוליו-און". השמות השתנו. הגבעות לא זזו.

ואדי סליב

כך מתקנים?

כתב האיטום היה מחולק לפי שעות: "בשעה 0830 או סמוך לשעה זו, ברחבה שבין משרד הדאר והמטה המחוזי של משר-טרת ישראל בחיפה, השתתפו הנאשמים בהתקהלות בלתי-חוקית... הקימו רעש בלי סיבה מתקבלת על הדעת, בצורה העשויה להביא לידי הפרת השלום... לפני הצהרים בככר פייסל, שהוא מקום ציבורי, התנהגו באופן פרוע..."

האולם הקטן היה מלא עד אפס מקום. לא סקרנים, לא עתונאים וגם לא בני-משפחה חרדים — אלא נאשמים. 14 בסך-הכל. תינוק החל לפתע פועה. "תוציאי אותו ה-חוצה", ציחה השופט, "לא יתכן שהוא יבכה ויפריע לנו כל הזמן."

אמו של התינוק, נאשמת מס' 4 סימי דרעי, מילמלה במבוכה: "אבל אין לי עם מי להשאיר אותו כשאני באה לבית-המשפט."

השופט עמד על תביעתו בתוקף: "לא יתכן שכל חיפה אין לך עם מי להשאיר אותו". זקנה, שנדחסה לפינה הרחוקה של האולם, התנדבה לקחת את התינוק החוצה. אך בטרם תיסגר הדלת שתפרידו מאמו, ה-ש"ץ מצד התינוק בן ששת החודשים יללת-מחאה. השקט חזר על כנו, המשפט המשיך להת-נהל.

נקמנות בסיטונות. היה זה אחד המחוזות המדכאים שנגולו אי-פעם בבית-משפט ישראלי. הנאשמים לא היו ראשי ליכוד עולי צפון אפריקה, גם לא מנהיגים של מרד. היו אלה תושבים רגילים של הוואדי. שוטר אחרי שוטר עלה להעיד כי אכן ראה נאשם מספר זה או אחר משתתף בהפגנה הראשונה של ה-7 ביולי, למחרת פציעתו של הסבל עקיבא אל-קרף. עדויות התביעה לא השאירו ספק כי אמי גם התקימה באותו תאריך הפגנה של תוש-בי הוואדי, בחצר מטה המשטרה. מבחינה חוקית, יתכן גם כי הצליחו להוכיח את חלקו של נאשם זה או אחר במאורעות של אותו יום. אך מה שהשוטרים לא סיפרו היה הקצב המיוחד לאותם מאורעות: הב-טחת המשטרה וראש העיר, כי לא יתנקמו בתושבי הוואדי אם אלה יחזרו בשקט לבתי-הם ולא יחדשו את ההפגנות.

העמדתם למשפט של ה-14 — חלק מיותר מ-40 תושבי הוואדי שיועמדו בימים אלה לדין באותן אשמות — היתה הפרה צינית של אותה הבטחה.

במשך השבועות שעברו מאז, התרוצצו עשרות הנאשמים בחיפוש אחר הדבר ה-ראשוני הדרוש לכל נאשם בדין: הגנה משי-פטית. כסף לתשלום שכר-טרה לא היה להם, גם לא שמות מפוצצים שימשכו פרקי-ליטים צמאי-פירסומת. החלה עבודת נמלים של שידולים והתרוצצויות, שהובילו בדרך-כלל אל סניפי המפלגות השונות. מרכזי הסניפים היו מוכנים לספק הגנה משפטית — רק לאלה מן הנאשמים הרשומים במפי-גתם, או לאלה העשויים להביא תועלת כלשהי למפלגה.

לבסוף נמצאו שלושה פרקליטים צעירים — משה אמר, דוד אלמגור ושמואל מינ-צר — שהתנדבו לטפל במשפטם של חסרי-היכולת מואדי-סליב. אחרי שראשי הליכוד הורשעו והוכנסו לבית-הסוהר, נראה המשפט הסיטוני כמעשה נקמנות מובהק. הפליט אחד הנאשמים, לעבר התובע המשטרתי כשהו ירד במדרגות בית-המשפט: "כך אתם רוצים לתקן את המצב של המארוקאים?"

אחר הסביר: "יש להם מטרה אחת — להכניס אותנו לבית-סוהר לפני הבחירות. הם לא רוצים שנסתובך בעיר ביום ה-בחירות, כדי שלא נוכל לעודד אנשים להצ-ביע בעד בן-הרוש."

מדע

איך קראו לתל-אביב?

האולם היה חשוך. על הבד הופיעו שיקופיות. לידן ניצב גבר אלגנטי, שדמה לקצין-במצעים קרבי. הוא הסביר איך לנוע בתוך כל מיני תעלות וכוכים, בעזרת מקל ארוך ביאר את התמונות. כשגמר את הר-צאתו פרץ הקהל במתיאות-כפיים. עשרות ארכיאולוגים מקצועיים וחובבים, שבאו לכנס ה-15 של החברה לחקר ארץ-ישראל ועתיקו-תיה, ניגשו לחץ את ידו. זאן פירו (39),

אלפי בחורים כמותו חוללו תמורה בנוף הארץ. הם חניכי ישיבות ובתי-אולפנה שהוקמו ונתמכו על-ידי המפלגה הדתית הלאומית המזרחי - הפועל המזרחי.

אתה פוגש אותם במושב ובקיבוץ, בצהיל ובסדנה, בעיר ובכפר.

הם מבשרים את התחוללותו הקרובה של השנוי באקלים הרוחני והמוסרי של המדינה, ומהם פינה ויתד להחזרת מורשת אבות לבנים תועים.

בשעה ש.בני-הטובים מעסיקים את המשטרה.... הם מניחים יסוד איתן למדינה נאמנה לערכי הנצח של האומה.

אם ברצונך לזרו את התהליך הזה - הטה אף אתה שכמך ושא יחד אתנו בעול המשימה. בעזרתך יהיו האלפים לרבבות.

חזית דתית לאומית
המזרחי - הפועל-המזרחי
ובלתי מפלגתיים

תזכורת!

אתה עוד יכול להספיק לחלא סופס סוטו בחירות

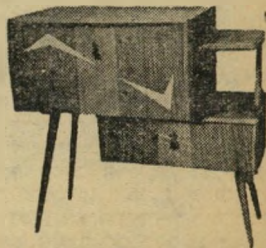
דואו
בי"ם
לרקודים
אקסקלוסיבי
ההרשמה: תל-אביב
רח' פינסקור 2 8-5 אה"צ

- המינוי -
- קיבלת
- חשבונך.
- נא
- פרט
- אותו
- בהקדם.

מיכאל קגו

ביחיד לרהיטים
וארונות
לרדיו-פטיפונים

טלפון 85638 PHONE תל-אביב, רחוב אילת 42
(בסימטה, רח' 360, מס. 6)